

ה"ט 55532/10/22 - שאדיה סרחאן נגד גמאל נמר, שקלי חוסין נמר, מהראן נמר, ופאא נימר, אריג נימר, עמראן נימר

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 55532-10-22 סרחאן נ' נמר ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה

המבקשת: שאדיה סרחאן

נגד

המשיבים:

1. גמאל נמר

2. שקלי חוסין נמר

3. מהראן נמר

4. ופאא נימר

5. אריג נימר

6. עמראן נימר

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה לא ניתן צו במעמד צד אחד והיום התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקשת טענה בבקשתה המקורית כי המשיבים מאיימים עליה עם סכינים וכי קיים סכסוך רכושי בין הצדדים. בדיון היום זנחה המבקשת את טענותיה מהבקשה והעלתה טענות לגבי הטרדות והתנהגויות כאלה ואחרות כמפורט בפרוטוקל שלא בא זכרן בבקשה.

המשיבים טוענים כי אין בסיס לבקשה וכי המבקשת אשר לטענתם סובלת ממצב נפשי קשה מגישה כנגדם בקשות חסרות בסיס כפי שניתן להבין גם מאופי הטענות. עוד נטען כי המבקשת מגישה בקשות לא מבוססות חדשות לבקרים ונטען כי כבר נקבע בעבר שמדובר במתלוננת סדרתית ואולם לא הוצגה החלטה בענין זה.

פרט לצדדים לבקשה לא הובאו עדים או ראיות נוספות.

יצוין כי המבקשת במהלך כל הדיון התפרצה, צעקה, קיללה ולא איפשרה ניהול דיון בצורה תקינה.

פרוטוקול הדיון מדבר בעד עצמו.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טענות הצדדים בדיון היום, מצאתי כי אין בסיס לבקשה ודין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטענות שנשמעו במעמד הדיון לא ניתן היה להבין כלל את טענות המבקשת. לא היה שום קשר בין הטענות שהמבקשת העלתה היום ובין הטענות שהועלו בבקשה. לכל הטענות לא הוצג כל תימוכין והתנהלות המבקשת כולה במעמד הדיון הייתה מוקשית. המבקשת התנהלה בצורה תוקפנית כלפי המשיבים במעמד הדיון ולא שעתה להזהרות בית המשפט או להוראות משמר בית המשפט לאורך זמן. גם הטענות שהועלו על ידה היום לא היו קשורות כלל להיבטים הנוגעים להטרדה מאיימת וממילא לא היה להן כל תימוכין. לא התרשמתי כי המבקשת חוששת מהמשיבים אלא ההפך הוא הנכון. המבקשת התנהלה באולם הדיונים באופן שהיה ברור ממנו כי היא אינה חוששת כלל מהמשיבים ולא נמצא שום בסיס לבקשתה או לטענותיה וזאת הן ביחס לעבר והן ביחס לעתיד.

יובהר כי ביחס לרכיבים אחרים בסכסוך, דהיינו רכיבים רכושיים ואחרים, בית המשפט אינו נדרש במסגרת זו.

סוף דבר

בהעדר כל בסיס לבקשה ובשים לב לאופי הטענות והתנהלות המבקשת - **הבקשה נדחית.**

הגם שהטלת הוצאות הינה חריגה בהליך למניעת הטרדה מאיימת, הרי שמצאתי כי הבקשה שבפניי בשים לב למתכונת הגשתה, טענות המבקשת בדיון במעמד צד אחד לעומת טענות המבקשת בדיון היום אופי הטענות והתנהלותה בדיון היום, **מגלים כי מדובר בבקשה קנטרנית וכי דחייתה מצדיקה במקרה זה הטלת הוצאות.**

אשר על כן אני מחייבת את המבקשת לשלם את הוצאות המשיבים, ביחד ולחוד, בסך של 1,000 ₪ (לכל המשיבים יחד) שישולמו בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.